

הת (באר שבע) 11835-10-24 - מוחמד אבו מדיגם נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

ה"ת (באר-שבע) 11835-10-24 - מוחמד אבו מדיגם נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום שלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 11835-10-24

מוחמד אבו מדיגם
במציאות עו"ד אסתר בר ציון ועו"ד יקטור אוזן
נ ג ד

מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

במציאות פקצת מריה פרץ-בוגנים, עו"ד רפ"ק קובי קדוש, החקורת אילת ברק, מר אשר כהן (מע"מ) ומר אביתר כהן
(מע"מ)

בית משפט השלום בבאר-שבע
[01.12.2024]

לפני כבוד השופט אסיף גיל
החלטה
כללי

1. לפניה בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד" פ") להשבת
תפוסים אשר נתפסו במסגרת חקירה המתנהלת אצל המשיבה.

2. בבסיס החקירה, החשד כי המבוקש וחשודים נוספים הקיימו חברות קש במטרה להונאות את רשות המט. זאת,
במטרה להפיק רוחחים כלכליים כתוצאה מדיווח כזוב של עסקאות בתחום שירותי הסעות ועובדות קבלן במציאות
הוצאת חברותוניות פיקטיביות.

3. נטען כי בעלות אחד החשודים המרכזים בפרשה, פאייז אבו מדיגם (אחיו של המבוקש) מספר חברות קש. הטענה
היא כי המבוקש קשור לחברת קש נוספת (להלן: "חברה המפיצה"), אשר הוקמה ונרשמה במרמה בראשם חברות
על-שם אדם אחר שזהותו ידועה. בחודשים אפריל-מאי 2024 הפיצה החברה המפיצה 87 חברותוניות פיקטיביות
 לחברה בעלות פאייז אבו מדיגם ולחברה נוספת בעלות אדם אחד שזהותו ידועה (להלן: "חברות המקצועות").
הסכום הכולל של עסקאות אלו הוא 18,542,027 ₪ (מע"מ 2,694,141 ₪).

4. בסמוך לכך, במהלך החודשים يول-אוגוסט 2024 הוצאו מחשבונות הבנק של החברות המקצועות בסכום של 12,851,597 ₪. זהו סכום היקף הלכנת ההון הנטען בהקשר החברה המפיצה, שכן השימוש בחשבונות המס הפיקטיביות נועד על-מנת להגדיל במרמה את הוצאות של החברות המקצועות ובכך ליהנות מתשולומי מס מופחתים. המהאות אלו נמסרו לניכוי בנש"פ בעלותו של חתן ابو מדגם, חדש נוסף בפרשה, שגם הוא אחיו של המבוקש. באותו רגע, חשבון הבנק של החברה המפיצה לא כלל כניסה ויציאה של כספים במועדים הרלוונטיים.
5. ביום 2/9/2024 נעצר המשיב, וזאת לאחר שנערכ חיפוש בבתו וביורם של יתר החסודים. המשיב נחקר באזירהomid לאחר מכן הגיע לפניה בית המשפט בבקשתה להארכת מעצר ([מ"י 4962-09-24](#)).
6. במסגרת החיפוש נתפס מהמבקש רכוש כדלקמן: משאית מסוג דאף מ.ר. 36918001, רכב מסוג סקודה מ.ר. 202413200 (להלן: "רכב הסקודה"), ציוד מחשב (מחשב נייד, התקן נייד וזכרון נייד) וכן נתפס רישומית מגרש בעיר רהט.
7. במסגרת דיון מעצר הימים הציגה היחידה החוקרת ד"ח סודי וחומרה חקירה ועתרה להורות על מעצרו של המשיב במשך 10 ימים. תחילת הוצאה הסכמתה בין הצדדים על שחרור המבוקש בערובה, אלא שהיחידה החוקרת נמלכה בעיטה וחזרה בה מההסכם. מפאת חשיבות הדברים לדין בהליך זה, אביא את החלטת בית המשפט כלשונה: "...מצאת כי משוחרה בה המדינה מהסכםתה וגם אם באופן רגיל אין לסת למדינה לחזור בה מהסכםת חשוב יהיה לפך את הנימוקים לכך שהמלצתו מצדדים לשחרור המשיב, המלצה לה הצדדים הסכימו בפנוי".
- במסמך המופיע ב/[1](#) בסעיף 4 בטענה של המשיב קיימں כתוב אשר מזכה אותו לחילוטין מכל קשר לביצוע העבירות המוחשות לו. לאחר שעינתי במסמך שהוא מסמך שהמדינה ערכה, שיקפטו לממשלה שעל פני הדברים נפללה טעות ועליה לשקל מחדלה וטוב יהיה אם תגיע להסכם. בשלב זה ביקשה המדינה שהות ומסרה שיש לה ראייה נוספת או אז הוציא לי נספח ה' מתוך ב/[1](#) ראייה גולמית אשר מסבכת את המשיב וסימנתו אותה בסימון ב/[15](#) ואין בה דבר ואף לא חזי דבר כדי לסייע את המשיב במעורבות פלילית במ"י מהubenrot המוחשות לו..."
- לאור האמור אני מורה על שחרורו ללא כל תנאים מגבלים".
8. תחילת המבקש הגיש בקשה להזרת התפוסים בהליך [ה"ת 7975-09-24](#). המשיבה הסכימה לשחרור המשאית בתנאי "חולפת תפיסה", וביום 15/9/2024 ניתנה החלטה המורה על השבת המשאית למבקש בתנאים עליהם הסכימו הצדדים.

9. בבקשתה הנוכחית עותר המבוקש מבית המשפט להורות על השבת יתר התפוסים. נטען כי המבוקש אדם נורמטיבי, נעדר כל עבר פלילי שעובד לפרנסתו. צוין כי רכב הסקודה נדרש למכשף לצרכיו היומיים. עוד נטען בבקשתה כי החלטת השחרור בהילך מעצר הימים מדוברת בעד עצמה, ולאור הקביעה כי אין בסיס ראוי - יש להסביר את התפוסים ללא כל תנאי.
10. המשיבה התנגדה לבקשה. אשר לרכב הסקודה, הסכמה המשיבה גם כעת לשחררו בתנאי "חולפת תפיסה". אשר לצורך המחשב, נטען כי הוא דרוש לצרכי חקירה ואילו תכלית תפיסת הכספי המוחמן היא לשם חילוט עתידי.
11. בדיון שהתקיים ביום 24/11/2024 חזרו הצדדים על טיעוניהם. ב"כ המבוקש טענו כי החלטת בית המשפט בהילך מעצר הימים קבעה כי לא קיים חשד סביר, ומ声称 אין למשיבה כל סמכות בהמשך תפיסת הרוכש. עוד נטען כי לצורך המחשב הווחר זה מכבר למכשף על-ידי המשיבה. מנגד, ב"כ המשיבה טענו כי קיים חשד סביר כנגד המשיב שלא הוציא בהילך מעצר הימים הוואיל והחיפוש בביתו של המשיב ה证实 שעות ספורות בטרם התקיים הדיון. במסגרת החלטה, הורית כי המשיבה תגש לעינוי את המסמכים שעמדו בפני בית המשפט בהילך המעצר וסומנו על-ידי.
- המסגרת החוקית והמשפטית
12. סעיף 32(א) לפס"ד מפרט חמיש חולופות שעשוות לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים: " רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נverbת, או עומדים לעbor, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהילך משפטי בשל עבירה, או שניתן סביר بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".
13. לצד זאת, במסגרת בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [הורסם בנבז] (להלן: "ענין ברוך"), נקבעה עילת תפיסה שישית, לפיה באפשרות המדינה לתפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתב אישום ראשוני הקשור לביצוע העבירה, וזאת לצורך חילוט עתידי.
14. בעוד שנקס התפוס לפי חמיש חולופות התפיסה המנויות בפקודה קשור הדבר לעבירה או לנסיבות ביצועה, עילת התפיסה הששית, אשר התגבשה בעניין ברוך, מאפשרת תפיסה של נכס שאין לו כל קשר לביצוע העבירה.
15. כאמור, חילוט אינו עונש ותפקידו לשרת תכליות שונות. התכליות הראשונה היא תכליית הרתעתית: חילוט ועוד למנוע מצב שבו חוטא יצא נשכר ממעשה העבירה, וכן נועד לפגוע בצדויות ביצועה. תכליית נוספת שמטרת החילוט היא בעלת אופי קנייני: תכליית זו תוארה בפסקה כ"הוצאת בלעו של גזל מפיו" (ר' ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' ב שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998)), דהיינו להוציא מידיו של העבריין רכוש שאינו שייך לו ואין מוחזק עליו.景德ין, החילוט משרת אפוא אינטראס ציבורי מובהק. יחד עם זאת, ככל אינטראס אחר גם הוא יחסי, ואיזונו מתבקש אל מול זכות הקניין של הפרט (ר' בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבן [הורסם בנבז] (31/10/2007).

16. בבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464, (2000), נקבע כדלקמן:
- "תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכליתן של הוראות הדין הרלוונטי, לאור הזכיות המהוות ו לאור האינטרסים השונים המשמשים בזירה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לעורך איזון ראוי בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם [...]. לא הרי החפש כהרי המשך החזקה בו. המשך החזקת החפש בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה עצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית רואיה ואם המשך החזקת החפש בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".
17. את סמכות התפיסה יש להפעיל לצד עירicht איזון בין האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים לבין זכותו הקניינית של הפרט בהם. לצורך ההכרעה יש לأتור את תכליות התפיסה וכן לבחון את עצמת החשד, בשים לב בזמן שחלף מעת התפיסה ולהזקק החפוות העומדת לחשוד (ר' בש"פ 302/06 חברות לרגו בעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (12.03.2006)).
18. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, יוכל להיפרע מהם בתום ההליך ובשאלה אם אפשר להשיג את תכליות הסuds המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרकוש (ר' בע"פ 4526/18 אלוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (5.08.2018)).
- דין והכרעה
19. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתיק החקירה, לא מצאתי להיעתר לבקשת להחזרת התפוסים לambilש ללא כל תנאי. להלן יבואו נימוקי.
20. תחילת אדרש להחלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים. עינתי בחומר החקירה שהוגש לבית המשפט ביום 2/9/2024 (סומן בם/1 ו-במ/15). הגם כי אין משמש, אל נכון, כ'ערצת עררי' על ההחלטה, סבורני כי בדיון נקבע כי לא קיימים חשד סביר כנגד המבוקש בהינתן החומר שהוצע בבית המשפט. מדובר בחומר גולמי בלבד מהוועה עיבוד של חומר ראיות. חומר החקירה זה התייחס בעיקר לחסדים אחרים בפרשא. בנסיבות אלו, לא היה מקום להורות על מעצרו של המבוקש ואף לא לקבוע כל תנאי מגבייל.

21. אלא שבדין שהתקיים בפני ביום 24/11/2024 הוצאה תמונה ראייתית שונה בעניינו של המבוקש. לאחר עיון בחומר החוקירה ובוד"ח חסודי (סומן אג/1), שוכנעת כי המשיבה הניחה תשתיית ראייתית שיש בה כדי לקשור את המבוקש לחברת המפיצה, ובתווך בכך לעברות המיחסות לו בפרשא
22. במה דברים אמרם? מבחן החוקירה עולה כי לחברת המפיצה הנפייקה 87 Chubbiness פיקטיביות לשתי החברות המקצועות וזאת בפרק זמן של כחודשים (סומן אג/2 על-גבי החוץ הרלוונטי בחומר החוקירה). חשבו הבנק של החברה המפיצה נותר כמעט ללא דיווחים במועדים הרלוונטיים (סומן אג/3). המסמך שסומן אג/4 הוא הראייה הקונקלוסיבית בחומר החוקירה, ובהתאם למסמך אג/5 וכן למסמך אג/7 (הקשר לחשוד המרceği בפרשא וכן לחברות המקצועות), יש בו כדי לקשור את המבוקש למי Shirion לחברת המפיצה. בנוסף, גם מסמך אג/6 יש בו כדי לקשור את המבוקש לעברות מסוים באופן מסוים, אם כי באשר לראייה זו לא הוצגו מסמכים נוספים ועל כן היא אינה בעלת משקל רב.
23. עוד יוסף, כי גם המסמכים שסומנו על-ידי אג/8 בחוץ הרלוונטי בחומר החוקירה מחזיקים את התזה הנטענת ביחס לחברת המפיצה, אשר נקשרת ראייתית, כאמור, למבוקש.
24. לא מוטר לציין, כי בחקירהו של המבוקש ביחידת החקירות (חקירות מכס ומע"מ באר-שבע) [מסמך שסומן אג/9] הוא שלל כל קשר לחברות ועסקים או כל התנהלות עסקית אחרת, זולת עסק להספקת עובדים בענין החקלאות שפסק מלפעול מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל'. לטענת המבוקש, מאז המלחמה הוא בעלייה של משאית לנקיון קרטן למחוור.
25. ראיות אלו, כאמור, לא הוצגו בפני בית המשפט ביום המעצר, הוайл ומקרים בחיפוש שנערך כמה שעות קודם לכן. ב"כ המשיבה ציינ בדין כי בחיפוש נתפסו عشرות ריבות של ארגזים המכילים מוצגים וחומר חקירה מביתם של החשודים, ומכאן כי לא היה ספק בידי היחיד החקירות למיין חומרים אלו עובר לדין.
26. בנקודה זו עלי להסביר חלקית עם התנהלות המשיבה: אכן, בנסיבות העניין, הצגת חומר החוקירה לא התאפשרה במועד הדיון. אולם לאחר גילוי חומר החקירה הרלוונטיים, סבורני כי היה על המשיבה להגיש עיר או בקשה לעיון חוזר בchalut בית המשפט. למצער, היה עליה להודיע לבית המשפט כי סמכות התיפוי קמה מכוח הראיות שנאנפו. נזכיר כי ימים ספורים לאחר החלטת השחרור הוגשה הבקשה הראשונה להזרת התapos (ב"ת 7975-09-24), ואף בהליך זה המשיבה לא מצאה לנכון לעדכן את בית המשפט בדבר הראיות שהתווסף. סבורני אףאו שיש מקום ליתן ביטוי מסוים להtnahot זו של המשיבה במסגרת התוצאה הסופית, כפי שאתיחס להלן.

27. מהי הנפקות המשפטית של התזקקות הריאות לאחר התפיסה הראשונית של הרכוש? כפי שצוין, התשתית הריאיתית שהוצאה ב��ווים כלליים בסעיפים 21-23 לא הייתה בפני בית המשפט, אולם אין חולק שתשתיית זו אינה תלידה של תוצרי צו החיפוש מיום 2/9/2024, ב文书 6384/22. דענא לחולפנות - נונן שיירוטי מטבע נ' משטרת ישראל - ימ"ר הונאה ירושלים [פורסם בנבבו] (8/12/2022) נדונה השאלה האם חיזוק הריאות נגד החשוד ממנה נتفس רכוש מצדיקה הרחבה של היקף התפיסה. גם שנסיבות התקיק דנא אין חופפות במדוקן לניסיבות שתוארו בחילטת בית המשפט העליון, דומה שהקביעה שם יפה גם לעניינו: "במסגרת ההחלטה הריאיתית, על אודות התפיסה והיקפה, מורה ההלכה הפסוקה, כי הסתרות ההרשעה היא שיקול מרכזי, ולפיכך" ככל שההתשיות הריאיתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שה厰ה מעליה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהואשם וורשע בסופו של היליך, כך תפחת הנוכחות להוות על תפיסטו של מלאא פוטנציאלי החייב - ולהיפך" (ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקה 37 [פורסם בנבבו]).
- (8.4.2018). קי אומרים: אם ממועד מתן ההחלטה המקורית, לגבי היקף התפיסה, ניתן משקל ניכר להסתברות ההרשעה, התלויה בעוצמת הריאות, אך מתבקש כי שינוי מאוחר הנוגע למאפיין זה - לחוב או לשיללה - יצדיק גם הוא שינוי ביחס להיקף התפיסה. אכן, ברוח זו נקבע, כי יש להביא בחשבון את עוצמת הריאות, בעת שנבחנת שאלת המשך החזקת הרכוש שנتفس על-ידי המשטרת...".
28. לא מצאת שיש בהחלטת בית המשפט בהיליך מעוצר הימים בכך להשילר על החלטה בהיליך הנוכחי, בגדירה עותר המבקש להשיב לידי את כל התפוסים על אתר ולא כל תנאי מגביל. מדובר בשני הליכים שונים ובעלי תכליות שונות - האחד נוגע לאיזון בין צרכי החקירה לבין עילות המעוצר הנטענות ואילו השני נוגע לאיזון בין עצמת החשד הסביר וועלות התפיסה לבין זכויותיו הקנייניות של החשוב. נזכיר כי עלות התפיסה הקבועות בסעיף 32 לפס"פ, כמו גם עלית התפיסה הפסיכית לצרכי חילוט עתידי, מוקנות למשטרה בדיון וזאת מוביל לפנות בבקשתה לצו שיפוטי עבור לתפיסה או אחרת. בנסיבות אלו, ואף אם התשתית הריאיתית שהוצאה לעיל הוברכה למשיבה לאחר הדיון בהיליך מעוצר הימים, אין בכך בכך פגוע בחוקיות התפיסה ובתכליותה.
29. משקיעתי כי קיימים חשד סביר כנגד המשיב, וזהו גם כי חשב זה לא הובא בפני בית המשפט בהיליך מעוצר ימים, המשך החזקה בתפוסים בדיון יסודה.
30. לא מותר להזיכר כי חלק מההעברות המיוחסות לחברת המפיצה, ובתווך כך לבקשת - עבירות בגיןוד לסעיף 220 לפיקודת מס הכנסה ובגיגוד לסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף - מהוות עברות מוקור בהתאם לחוק אישום הלבנתה הונן, בהינתן היקפי המרמה שצינו. משכך, תכלית התפיסה העיקרית של הרכב, המגרש והכספים במזומנים היא לצורך חילוט עתידי בסיום ההליך הפלילי.

31. נזכיר כי בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנתה הונן, "רכשו של הנידון" הוא "כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו". הגדרה זו חורגת ממאות המידה ומן הדרישות שמצויבים בדיון במרקען ובmitteltein, ובכך היא מרחיבה את אפשרויות החילוט גם במקרים אשר לנידון יש בו חזקה או שליטה, ואףלו רשום אותו הרכוש על שם של אחר (ר' למשל ע"א 3343/05 טאהא נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.3.2008); ע"פ 7464/21 רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (16.12.2021))). ההגדרה הרחבה נועדה להגשים את הכללתו של חוק איסור הלבנתה הונן ולהבטיח כי פירות העבירה לא יוותרו בחיקו של העבריין.
32. אגב כך יודגש, כי מלשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנתה הונן עולה כי אפשר לחייב רכוש בשווי הרכוש שבו נועברת העבירה. חילוט מלאו סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחлага מכך מחייבות נימוקים מיוחדים (ר' ע"פ 7701/17 סנדLER נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (23.10.2017)). קביעה זו ממשילה אף על הבקשה דנא, שכן מטרתה לשמר את מצבת הנכסים ולהבטיח חילוט עתידי אם יוגש כתוב אישום כנגד המבוקש והוא יורשע בו. קיים אפוא אינטראס ציבורית בהקשר תפיסת הרכבים והנכסים. אינטראס זה גובר, בשלב זהה, על זכויותיו של המבוקש.
33. נוכח קיומו של חד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבוקש וכן נוכח התכליות המובהקת בחילוט התפוסים - הן הרטעתית הן הקניינית - מצאתי כי המשך ההחזקה ברכבו של המבוקש בשלב זה, תוך השבתו בתנאי "חולפת תפיסה" וכן ההחזקה בכיספים במזומנים שנתפסו מהמבוקש, היא מידיתית ואף מאזנת כראוי בין השיקולים השונים.
34. להו ידוע כי מדובר בתיק רחב התקף, במספר לא מבוטל של חסודים ובחקירה מורכבת ומסועפת. החקירה בטיק נמצאת בעיצומה. איני סבור כי בשלב זה של ההליך השתנה נקודת האיזון, ויש מקום להשבת הרכב או הכספים במזומנים אשר נועד להבטיח את אפשרות החילוט העתידי בסוף ההליך, וזאת לפחות כל תנאי מגבל.
35. לצד זאת, מצאתי לנכון לקבוע כי ככל שתוגש בקשה נוספת להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בסיום התקופה הקבועה בחוק, מן הראוי שהיחידה החקורת תציג חזוק של התשתית הראיתית כנגד המבוקש בעבירות המיוחשות לו בפרקיה.
36. לאור כל המקובל, הבקשה להשבת הכספים במזומנים שנתפסו בידי המבוקש נדחתת.
37. אשר לרכיב הסקוודה, אשר שווינו בהתאם למחרון 'לי' יצחק' לחודש נובמבר 2024 הוא 104,760 ₪, ובהתאם המשיבה לתנאי "חולפת תפיסה" - אני מורה על שחרור הרכב וזאת בכפוף למילוי התנאים של להלן:
- א. צו איסור דיספויזציה עד תום הלילכים המשפטיים.
ב. הפקדה במזומנים בסך 25,000 ₪.
ג. פוליסטה ביטוח מקיף אשר תשועבד לטבות משטרת ישראל.
38. בשולי הדברים, יצוין כי סכום הפקודה שנקבע נמור מהערך שהוגדר בפסקת בית המשפט העליון (ר', מתוך רבים, בש"פ 2346/21 עמר נ' חברת מימון ישר מקבוצת ישייר 2006 בע"מ [פורסם ב公报] פסקה 13 (14.7.2021); בש"פ 2224/15 מידברג נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקאות 9-10 (2.4.2015); בש"פ 3616/11 זגורו נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקה 6 (24.5.2011); בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקה 6 (8.7.2008)). זאת, כביטוי להתנהלות המשיבה בהליך זה, כפי שהוטעם בסעיף 26 דלעיל. המזיכיות תמציא החלטתה לצדים.
תיק החקירה מוחזר למباحثת באמצעות המזיכיות.
זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.